

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 65

BỘ KINH TẬP
12

SỐ 674 → 720

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 702

KINH THÍ ĐĂNG CÔNG ĐỨC

(CÔNG ĐỨC CÚNG ĐÈN)

*Hán dịch: Đời Cao Tề, Đại sư Na-liên-đề-da-xá,
người nước Thiên Trúc.*

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, tại tinh xá Kỳ hoàn thuộc nước Xá-vệ, Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Đức Phật có bốn pháp thiện thắng diệu có thể làm cho chúng sinh được vô lượng phước báo, vô lượng ánh sáng, vô lượng sắc đẹp, vô lượng tạng phước, vô lượng tạng lạc, vô lượng tạng: Giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, biện tài và tất cả pháp vô lậu, dứt mọi chấp trước.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Bốn pháp đó:

1. Như Lai là Bạc Ứng Cúng Chánh Biến Tri, được Giới ba-la-mật, đủ vô lượng giới.

2. Được Định ba-la-mật, đủ vô lượng định.

3. Được Tuệ ba-la-mật, đủ vô lượng tuệ, trí tuệ rộng lớn, trí tuệ do quán xét thông đạt, trí tuệ như tánh, trí tuệ vô số, trí tuệ quyết định, thấy đều nhận biết.

4. Đạt được tâm không ô trước, tâm tạo tác các điều thiện thù thắng, đầy đủ giải thoát vi diệu, giải thoát đệ nhất.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Chánh Biến Tri luôn xa

rời tất cả pháp ác, thành tựu tất cả pháp thiện, đầy đủ các hạnh, thấy biết đúng như thật xa lìa tối tăm, làm ánh sáng lớn, đầy đủ vô lượng hành trang phước trí, bao trùm cả thế gian, không bị ánh sáng của thế gian che khuất, được Giới, Định, Tuệ, Giải thoát, Giải thoát tri kiến, đầy đủ mười Lực, bốn Vô sở úy, đạt được pháp lực của tất cả chư Phật, có thể gồm đủ pháp lực của chư Phật, đạt đủ lực đại Từ bi, lực biện tài của chư Phật. Phương tiện của bản nguyện đều được viên mãn, khéo tu bản nghiệp, đủ ngọc báu trí tuệ, tinh tấn không lười, chẳng hề dừng nghỉ, xa các buồn phiền không bị bức nã, không đắm chấp, khéo điều phục, là rồng chúa lớn, không có các tập khí, còn sót lại là ruộng phước vô thượng cho tất cả chúng sinh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Sa-di, Sa-di ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di phát tâm thanh tịnh vì cầu phước đức, vì ưa thích phước đức mà niệm tưởng Như Lai, là bậc có phương tiện vô thượng, đầy đủ bốn hạnh, hoàn toàn không còn sinh tử trong đời vị lai, đời hiện tại đã thành tựu vô lượng, vô số giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, cho đến chỉ niệm tưởng một loại công đức của Phật. Niệm tưởng về công đức mà Như Lai đã ở trong vô lượng ức na-do-tha, trăm ngàn kiếp tu tập thiện căn, ba minh, tạo phước điền, trì giới thanh tịnh, giới không gì sánh bằng, vượt hơn vô lượng công đức chân thật, cho nên đối trước tháp miếu, hình tượng, dâng cúng đèn sáng cho đến dùng một chút tim đèn hoặc dầu để đốt, dù ánh sáng đó chỉ chiếu rọi một lễ đường, thì này Tôn giả Xá-lợi-phất! Phước đức ấy, tất cả hàng Thanh văn, Duyên giác đều không thể nhận biết được, chỉ có Đức Như Lai mới có thể biết rõ.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Phước đức của người cầu quả báo thế gian hãy còn như thế, huống gì là phước đức của thiện nam, thiện nữ dùng tâm thanh tịnh sâu xa, vui thích không mong quả báo, với sự cung kính, luôn luôn niệm tưởng đến công đức của Phật.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Phước đức chiếu rọi một lễ đường hãy còn như vậy, huống chi là chiếu rọi một con đường, hai con đường, ba con đường, bốn con đường, hoặc chiếu một tầng, hai tầng... nhiều tầng của ngọn tháp, hoặc chiếu một mặt, hai mặt cho đến bốn mặt tháp và hình tượng Phật.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Cây đèn sáng ấy hoặc có lúc bị tắt nhanh hoặc bị tắt vì gió thổi, dầu hết, tim lụn, hay cả hai thứ cùng hết nên bị tắt. Ví những con rồng vì sân giận mà giăng mây khắp nơi, bên trong ấy phát sinh ánh chớp vừa sáng lên liền diệt.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Sa-di, Sa-di-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và những người không thọ giới nào, vì thích pháp thiện, vì bảo hộ thân mình, tin Phật, Pháp, Tăng mà dâng cúng đèn sáng ở tháp miếu Phật, dù chỉ một khoảng thời gian ngắn, thì ruộng phước đức dâng cúng một chút đèn sáng đó sẽ được là vô lượng, phước đức ấy chỉ có chư Phật mới nhận biết, tất cả hàng Trời, Người, Ma, Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn, cho đến Thanh văn, Bích-chi-phật cũng không thể biết được. Phước báo nhận được từ công đức thắp một đèn sáng nhỏ thật không thể nói hết.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Cảnh giới của chư Phật là không thể nghĩ bàn, chỉ có chư Phật Như Lai mới nhận biết diệu nghĩa ấy.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Phước đức của người cúng đèn là vô lượng, vô biên, không thể tính đếm, chỉ có chư Phật Như Lai mới có thể thấu tỏ.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thắp một ngọn đèn nhỏ mà đạt được phước đức hãy còn không thể tính kể như thế, huống gì là sau khi Như Lai diệt độ, nếu có người nào tự thắp, hoặc bảo người thắp một ngọn đèn, hai ngọn đèn cho đến nhiều ngọn đèn, cùng đem hương hoa, anh lạc, cờ phướn, lọng báu và những vật thù thắng vi diệu khác để cúng dường chùa tháp Phật.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Có bốn pháp nên tin thọ đó là:

1. Pháp Phật khôn lường nên tin thọ.
2. Tu tập chút ít căn lành mà được phước báo không lường nên tin thọ.
3. Người kính tin Tam bảo, tu tập nghiệp thiện đạt phước báo, cho dù hàng Thanh văn các ông hiện được thấy ta hãy còn không thể biết hết, cũng không thể suy lường được, huống gì là sau khi ta diệt độ, hàng đệ tử Thanh văn cách xa ta mà có thể biết và so lường được sao? Không thể có sự kiện ai có thể nhận biết và suy lường

được việc này, nên phải tín thọ.

4. Các Thanh văn không thể nhận biết và suy lường được những hạnh nghiệp và quả báo của tất cả chúng sinh đã tạo tác và thọ nhận.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Các Thanh văn đối với sự việc ấy là không nên suy lường. Vì sao? Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như Lai thường nói hạnh nghiệp và quả báo của tất cả chúng sinh là không thể nghĩ bàn. Các Đức Phật Ứng Cúng Chánh Biến Tri đời quá khứ đã nói: Nghiệp báo của chúng sinh là không thể nghĩ bàn. Các Đức Phật Ứng Cúng Chánh Biến Tri đời vị lai sẽ nói: Nghiệp báo của chúng sinh là không thể nghĩ bàn. Tín tâm và tự tánh nơi tâm của chúng sinh cũng không thể nhận biết và nghĩ bàn. Việc này nên tín thọ.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Hàng Thanh văn các ông trụ trong hạt giống Thánh còn không có mắt thật và phương tiện khéo léo để nhận biết nghiệp báo của hết thảy chúng sinh, huống gì là những kẻ tâm khinh suất, yếu kém khác, những kẻ lìa giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, những kẻ mất chánh niệm, những kẻ bị vô minh ngu tối che dày cả mắt, ngay cả các pháp bên trong và bên ngoài thân mình còn không thể biết được. Ta chính là ai? Ta do ai sinh? Ta sống ở đâu? Công đức của ta nhiều hay ít? Làm sao ta sống tương ứng với giới, không tương ứng với giới? Ta là người chánh niệm giới hay thất niệm giới? Những hạnh nghiệp ta làm là của người trí hay của kẻ ngu? Ta từ đâu đến và đi về đi?

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Những kẻ phàm phu hiểu biết điên đảo, ngay cả những việc như vậy của bản thân hãy còn không thể biết được, làm sao có thể biết được những loại nghiệp báo của tất cả chúng sinh. Nếu ai nhận biết được, thì không có trường hợp ấy.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến và sắc tướng của Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri là không tổn giảm.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri có giới vô lượng, giới vô ngại, giới không thể nghĩ bàn, giới không gì

sánh, giới cứu cánh, giới thanh tịnh nên Như Lai nhận biết một cách đúng như thật về nghiệp và nghiệp báo của tất cả chúng sinh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Vì sao Như Lai nhận biết một cách đúng như thật về nghiệp báo của tất cả chúng sinh?

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như Lai biết một cách đúng như thật có chúng sinh nghiệp thiện hết, nghiệp ác tăng, có chúng sinh nghiệp ác hết, nghiệp thiện tăng, có chúng sinh nghiệp thiện sẽ sinh, nghiệp ác sẽ diệt, có chúng sinh nghiệp ác sẽ sinh, nghiệp thiện sẽ diệt.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như Lai thấu triệt và biết một cách đúng như thật về các loại nghiệp và nghiệp báo sai biệt của tất cả chúng sinh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Những chúng sinh đó có người không hiểu biết, có kẻ ngu tối, có người lành, có kẻ dữ.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như Lai có trí tuệ và phương tiện thiện xảo như thế nên có thể nói nói trước về các loại nghiệp báo không thể nghĩ bàn của những chúng sinh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu chúng sinh nào thành tựu tín tâm thì có thể tin ta, còn chúng sinh nào không có tín tâm, rời xa pháp của ta, không tin lời ta, hủy báng ta thì mãi mãi không có lợi ích, bị đọa trong khổ não.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu chúng sinh ấy dâng cúng ngọn đèn sáng ở tháp miếu Phật thì nhờ nghiệp thiện đó mà được quả báo an ổn và vui vẻ. Khi chúng sinh đó làm việc lành, cúng dường đèn sáng thì sự hoan hỷ tương ứng với tín tâm mà sinh khởi nên ngay đời này được ba tâm thanh tịnh:

Những thiện nam, thiện nữ ấy nghĩ: Ta đã thiết lễ cúng dường Đức Như Lai, biết thân không bền chắc nên tưởng đến Pháp thân, biết tiền tài là tai họa nên nghĩ đến Thánh tài. Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là tâm thanh tịnh thứ nhất do cúng dường tháp Phật.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Những thiện nam, thiện nữ đó phát tâm như vậy: Ta đã cúng dường vào ruộng phước vô thượng tối thắng của Như Lai, là nơi đáng nhận sự cúng dường tối thắng. Nay ta không lo sợ bị đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh. Với thiện căn

này, ta sẽ gây tạo nhân của đường lành nơi cõi nhân, thiên, được sắc thân tốt đẹp, đầy đủ tài sản, lại được trí tuệ, diệu lạc an ổn, còn có thể đạt được đạo quả Bồ-đề. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là tâm thanh tịnh thứ hai do cúng dường tháp Phật.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ đó nghĩ: Ta đã làm việc bố thí, cúng dường chư Phật, đã tạo phước đức, đã bỏ tham lam keo kiệt, đã trừ tội lỗi bần sần. Nghĩ như thế rồi thì phát triển tâm bố thí không hề tham tiếc. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là tâm thanh tịnh thứ ba do cúng dường tháp Phật.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Những thiện nam, thiện nữ đó đã cúng dường đèn sáng nơi tháp miếu Phật, thì khi lâm chung được ba sự sáng suốt:

Thiện nam, thiện nữ đó khi lâm chung thì phước đức đã tạo từ trước đều hiện tiền, nên nhớ hết pháp thiện không quên. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là sự sáng suốt thứ nhất, nhờ đó mà biết được mình từ trước đã gieo trồng nghiệp thiện nơi Đức Phật.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ khi mạng chung nghĩ là mình đã từng cúng dường trước tháp miếu và hình tượng Phật. Nghĩ như thế nên tâm sinh vui mừng. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là sự sáng suốt thứ hai, nhờ đó mà khởi tâm niệm về sự giác ngộ của Phật.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ đó khi mạng chung thấy chúng sinh khác hành pháp bố thí thì suy nghĩ ta cũng từng đèn nơi chùa Phật. Nay ta phải tập nên tu hạnh bố thí, nghĩ đến bố thí thì được tâm hoan hỷ, được tâm hoan hỷ thì không có sự khổ về chết. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là sự sáng suốt thứ ba, nhờ đó mà có được tâm nghĩ đến giáo pháp.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ dâng cúng đèn sáng nơi tháp miếu Phật thì khi lâm chung thấy được bốn thứ ánh sáng:

1. Thấy được vầng mặt trời tròn đầy xuất hiện.
2. Thấy được vầng trăng tròn sáng xuất hiện.
3. Thấy được chư Thiên cùng ngồi một nơi.

4. Thấy được Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri ngồi nơi cội cây Bồ-đề mới thành tựu quả vị Chánh đẳng giác. Thấy mình tôn kính Đức Như Lai, chấp tay cung kính.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Đó là cúng dường đèn sáng nơi tháp miếu Phật thì khi lâm chung thấy được bốn thứ ánh sáng như thế.

Khi ấy, Đức Thế Tôn giảng giải ý nghĩa này rồi nói kệ:

*Pháp vương, Đại Tiên nhân vô thượng
 Người nào dâng cúng tháp miếu ngài
 Người tạo nghiệp ấy bằng trí tuệ
 Đạt được vô biên vui tối thắng.
 Đến lúc mạng chung luôn chánh niệm
 Biết được ngày xưa dâng cúng đèn
 Được bốn tâm hỷ lìa các tội
 Cho nên lúc chết không mê loạn.
 Thấy được ánh sáng ở mười phương
 Mặt trời, mặt trăng, từ đất hiện
 Thấy được na-do-tha chư Thiên
 Giảng giáo pháp Phật cho chư Thiên.
 Cha mẹ, vợ con, cùng quyến thuộc
 Hết thấy vây quanh Đấng Đại bi
 Không niệm không thấy đến cái chết
 Người kia chánh niệm không mê loạn.
 Hiện tiền thấy được cung điện trời
 Đối với thiện nữ tâm an ổn
 Lại thấy rừng vườn rất trang nghiêm
 Đầy đủ năm dục thật thù thắng.
 Thấy Phật ngồi nơi cội Bồ-đề
 Trời, Người, Tu-la đều vây quanh
 Thấy mình chấp tay đứng trước Phật
 Cúng dường Đức Mâu-ni tối thắng.
 Đã thấy đạo sư càng kính trọng
 Tâm tư hoan hỷ thảnh Như Lai
 Tâm họ hoan hỷ thảnh Thế Tôn*

Tùy thuận họ thỉnh Ngài hiện đến.
 Người này thỏa nguyện vui sung mãn
 Đến lúc lâm chung không khổ nã
 Tâm đã vui mừng nơi Đức Phật
 Không hề kinh sợ lúc lâm chung.
 Lại không thất niệm trong lúc chết
 Thấy khắp mười phương cùng sáng chói
 Sắc thân trắng diệu chuta từng có
 Đây là quả báo dâng cúng đèn.
 Chết rồi chắc chắn sinh lên trời
 Thấy mình ngồi giường nơi cõi đó
 Có các Thiên nữ vây xung quanh
 Nhờ cúng dường Phật được quả ấy.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Cúng dường đèn sáng nơi
 tháp miếu Phật thì sau khi chết được sinh lên cõi trời Tam thập tam,
 được năm thứ thanh tịnh ở cõi trời. Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Cõi trời
 đó được năm thứ thanh tịnh gì?

1. Thân thanh tịnh.
2. Được oai đức thù thắng trong các hàng trời.
3. Thường được niệm tuệ thanh tịnh.
4. Thường được nghe tiếng vừa ý.
5. Được bà con khen ngợi nên tâm ý được hoan hỷ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên nên nói kệ:

Vị trời này được thân sáng chói
 Đây đủ công đức người tôn trọng
 Là vị đứng đầu ngàn Thiên tử
 Nhờ cúng dường đèn nơi chùa Phật.
 Nghe tiếng trời khen thường vừa ý
 Âm thanh hòa nhã hơn trời khác
 Đây đủ thắng niệm tuệ bậc nhất
 Lại được quyến thuộc thù thắng nhất.
 Vị Thiên tử ấy đi đến đâu

*Tất cả chư Thiên đều kính ngưỡng
 Ngày xưa tu tập những nghiệp gì
 Mà nay được thân hình sáng rực.
 Có cây tên là Thượng hoan hỷ
 Bao quanh chiếu sáng như mặt trăng
 Trời kia có được cây quý ấy
 Trang hoàng nơi vườn của cung điện.
 Vô lượng chúng trời đều kinh ngạc
 Hoa của cây này tên là gì?
 Giống như ánh sáng đèn chiếu rọi
 Tỏa ra hương thơm thật như ý.
 Các hàng quyến thuộc cõi trời này
 Lấy cây hoa ấy trang điểm thân
 Trong vô lượng ức các cõi trời
 Sáng sọi rực rỡ như mặt trời.*

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Nhờ cúng dường đèn sáng nơi tháp miếu Phật nên được sinh lên cõi trời Tam thập tam. Vị trời ấy tự biết: Hiện nay ta đang sống ở đây, đến lúc nào thì ta qua đời. Lúc sắp chết, Thiên tử thù thắng đó thuyết pháp khuyến hóa quyến thuộc và chư Thiên để họ được hoan hỷ. Sau khi chết không bị đọa vào đường ác, sinh xuống cõi người, trong gia đình tin Phật pháp, thuộc dòng họ tôn quý. Dù thời không có Phật cũng không sinh vào nhà tà kiến, xem thường việc tốt xấu.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên nên nói kệ:

*Vị trời ấy được trí như vậy
 Biết được thời gian sống cõi trời
 Vị trời ấy cũng tự biết mình
 Lại biết không lâu mạng sẽ hết.
 Khi năm tướng chết vừa xuất hiện
 Tuổi thọ vị này cũng sắp dứt
 Liền nói chánh pháp cho chư Thiên
 Xa lìa ngu si, tâm không buồn.
 Nói với chư Thiên lời như vậy*

Các hành vô thường, cũng không vui
 Đã có sinh ra đều phải chết
 Không nghĩ sắp chết vẫn nói pháp.
 Các hàng quyến thuộc đều buồn khổ
 Vô lượng chúng trời cũng như vậy
 Tuy đã thấy được năm tướng hiện
 Tự niệm công đức không lo rầu.
 Tuổi thọ đã hết ở cõi trời
 Tức thời sinh xuống chốn nhân gian
 Vào thai ra thai niệm không loạn
 Thường hưởng an lạc không khổ não.
 Sinh ra liền được Túc mạng thông
 Có thể nhớ được nơi đã đến
 Nghĩ khổ con người không ham thích
 Bồng chốc đã kề bên cái chết.
 Nghĩ đến quả báo ở cõi trời
 Cõi nhân gian này chẳng phải vui
 Cõi trời còn khổ huống loài người?
 Các hành không bền thường biến động.
 Vị ấy vừa đến tuổi lớn khôn
 Bỏ nhà xuất gia, tu học đạo
 Tâm thường không hành giác quán ác
 Liền được quả báo như thế này.
 Đời đời luôn được Túc mạng thông
 Cũng thường không tạo các nghiệp ác
 Nhất định xuất gia giữ giới tịnh
 Đó là quả báo cúng đèn sáng.
 Luôn luôn không mù, không tật nguyên
 Đôi mắt luôn thấy biết sáng suốt
 Thân không có bệnh, tiếng hòa nhã
 Tâm thường thông tỏ không ngu si.
 Mắt thường không bệnh không bị chột
 Sinh vào loài nào mắt cũng sáng

Không bị chột mắt hay đui mù
 Hai mắt cũng thường không như loạn.
 Mắt dài, đen trắng rất rõ ràng
 Sạch đẹp tựa như cánh sen xanh
 Mắt sáng thấy được vật nhỏ nhiệm
 Như châu ma-ni không tỳ vết
 Trong vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.
 Được nhục nhãn sáng, không hư hoại
 Lại không có các bệnh về mắt
 Đó là quả báo cúng đèn sáng
 Dòng dõi, tướng tốt khác biệt luận.
 Hiểu rõ tất cả các công nghệ
 Người có trí tuệ hay quán sát
 Diệu tuệ hiểu được Đệ nhất nghĩa
 Khéo quán các hành không chủ tử.
 Thường được hiểu sáng trong pháp Phật
 Thấy được tất cả Phật Thế Tôn
 Cung kính thực hành pháp cúng dường.
 Đời đời được sắc thân đoan nghiêm
 Bà con, quyến thuộc, đều kính mến
 Được của cải báu, uy lực lớn
 Và được bà con luôn thân cận.
 Như đèn sáng kia trừ tối tăm
 Rực rỡ soi sáng khắp mười phương
 Ánh sáng người đó cũng như vậy
 Không bị u tối che khuất mắt.
 Ai có tín tâm với tháp Phật
 Dâng cúng đèn sáng, ngọc anh lạc
 Khi cúng đèn sáng tâm thanh tịnh
 Thành bậc Tối thắng trong nhân gian.
 Xinh đẹp đặc biệt thật đáng yêu
 Tất cả thế gian đều ưa thích
 Tâm không xem thường điều tốt xấu

Cũng không ham thích các tà đạo.
 Không hề tin theo đám tà giáo
 Và những ác kiến ở thế gian
 Nếu làm quốc vương thường biết đủ
 Không tham nước người gây chiến tranh.
 Thường không khổ nã, không tham ái
 Và cũng không có các phiền nã
 Không có tất cả những sa đọa
 Không có tiếng xấu, không buồn phiền.
 Nếu làm đại thần nói điều chi
 Vua và dân chúng đều tin tưởng
 Thân không có những bệnh suy yếu
 Không làm huỳnh môn, không trái đạo.
 Đầy đủ thân tướng sống an lạc
 Khổ hoạn không sao vướng đến thân
 Không hề thấy những điềm mộng xấu
 Thức ngủ mọi lúc đều an ổn.
 Đời đời thường được các kho báu
 Cúng dường tất cả chùa tháp Phật
 Công đức chư Phật không biên giới
 Người kia được phước cũng như vậy.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu có chúng sinh nào cúng dường đèn sáng nơi tháp miếu Phật thì được bốn pháp đáng ưa thích:

1. Sắc thân.
2. Cửa cải.
3. Thiện nghệ.
4. Trí tuệ.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Chúng sinh nào thắp đèn sáng cúng dường tháp miếu Phật thì được bốn pháp đáng ưa thích như thế.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn lập lại ý nghĩa trên nên nói kệ:

Thân hình tròn đầy, đủ đại lực
 Không gây chiến tranh với người khác

*Đi khắp mọi nơi không phiền muộn
 Do cúng dường đèn nơi tháp Phật.
 Sinh nhà quý tộc, giàu có nhất
 Đầy đủ công đức người tôn kính
 Đời đời luôn được Trí tức mạng
 Do cúng dường đèn nơi tháp Phật.
 Luôn luôn thương tưởng các chúng sinh
 Nói năng được bà con kính thọ
 Tâm không gây hại, luôn nhu hòa
 Không hề tạo những nghiệp đạo ác.*

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Nếu có chúng sinh cúng dường nơi tháp Phật thì được bốn thứ thanh tịnh:

1. Thân nghiệp thanh tịnh.
2. Khẩu nghiệp thanh tịnh.
3. Ý nghiệp thanh tịnh.
4. Thiện hữu thanh tịnh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thế nào là được thân nghiệp thanh tịnh? Nếu thiện nam, thiện nữ nào sống ở mọi nơi xa lìa sát sinh, không có ý giết hại, xa lìa trộm cắp, tà dâm, đối vợ mình còn không tà hạnh, hướng gì là đối với vợ người khác, không uống rượu và buông lung phóng đãng, không dùng dao gậy và những dụng cụ gây khổ để áp bức chúng sinh, xa lìa pháp bất thiện và các nghiệp ác, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Xa lìa các nghiệp thân tịnh gọi là thân nghiệp thanh tịnh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thế nào gọi là khẩu nghiệp thanh tịnh? Người đó đời đời không nói dối, nếu không thấy nghe thì không nói dối, còn nếu thấy nghe thì hợp thời được hỏi mới nói, vì lợi mình lợi người mà không nói khác. Giả sử có người bảo nói dối, nhưng vì giữ gìn lời nói chân thật nên không hề nói dối, không đem lời người này nói cho người kia, không đem việc người kia nói cho người này. Hai người bạn gây hại nhau từ trước thì không làm cho tăng thêm, nói ra điều gì thì nhằm hòa giải sự tranh luận, lại xa lìa những lời nói đau lòng, lời thô tục, ác khổ, lời không vui, không thích, lời không dịu

dàng, lời khó nghe, lời gây khổ người khác, lời kết oán thù. Nói những lời nhu hòa dịu dàng, vừa ý, không thô tục, làm êm tai, lời hay dễ nghe, lời nhiều người mến thích, lời đáng yêu, đáng thích, lời trừ bỏ oán thù, xa lìa lời thù dật, không nghĩ khác, nói khác, không trái hẹn, không che giấu sự thật, không phiến nói nhiều, không nói lời trái thời, luôn nói lời tốt ráo. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Xa lìa khẩu nghiệp không thanh tịnh như thế thì thành tựu khẩu nghiệp thanh tịnh. Xá-lợi-phất, đó gọi là khẩu nghiệp thanh tịnh.

Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Thế nào là ý nghiệp thanh tịnh? Không tham vướng tài sản vật báu của người khác, không sinh tâm sân giận, xa lìa tâm gây hại, xa lìa tà kiến, không có ác kiến.

Xá-lợi-phất! Xa lìa các nghiệp như vậy gọi là ý nghiệp thanh tịnh.

Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Thế nào là được thiện hữu thanh tịnh?

Nếu các thiện hữu xa lìa vọng ngữ, không uống rượu, lìa các thô ác, được điều phục, chánh kiến, đến nơi đâu đều được người gần gũi thăm hỏi, tín thọ. Lại đến chỗ các Đức Phật, các vị Bồ-tát, Thanh văn, Duyên giác để gần gũi, cúng dường, học hỏi những điều chưa nghe. Xá-lợi-phất! Đó là thiện hữu thanh tịnh. Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ cúng đèn sáng nơi chùa Phật thì được bốn thứ thanh tịnh như thế.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn lặp lại ý nghĩa trên nên nói kệ:

*Vì muốn tháp sáng nên cúng đèn
Khéo điều phục nghiệp thân, khẩu, ý
Xa lìa tà kiến đủ giới tịnh
Do đó có được mắt như ý.
Giống như mặt trời sáng mười phương
Mau được thành tựu, các lậu hết
Có trí tuệ lớn, đủ oai đức
Được Thiên nhân tịnh, trừ trần cấu.
Kẻ trí hiểu được tâm chúng sinh
Cũng được thông minh và biện tài
Dễ dàng đạt được đạo Nhị thừa*

*Do cúng đèn Phật được quả ấy.
Cầu quả Bồ-đề Phật vô thượng
Thiên nhân trí tuệ và tài vật
Đối ba việc này không tổn giảm
Do cúng dường đèn nơi tháp Phật.*

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu thiện nam, thiện nữ nào trụ trong pháp Đại thừa mà cúng dường đèn nơi tháp miếu Phật thì đời đời được tám thắng pháp đáng vui:

1. Được nhục nhàn thù thắng.
2. Được niệm thù thắng không thể suy lường.
3. Được phần Thiên nhân thù thắng, tột bậc.
4. Không thiếu giới, nhờ tu tập đạo đầy đủ
5. Được trí viên mãn chứng Niết-bàn.
6. Được nơi chốn không tai nạn nhờ làm việc lành từ trước.

7. Được gặp chư Phật nhờ làm việc lành, hay làm mất sáng cho chúng sinh.

8. Nhờ căn lành nên thiện nam, thiện nữ có được xe báu của Chuyển luân thánh vương, không bị người khác gây chướng ngại, thân hình đoan nghiêm hoặc làm Đế Thích có oai lực lớn, có đủ ngàn mắt, hoặc làm Phạm vương được đại thiên định, khéo biết mọi việc của trời Phạm vương.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nhờ hồi hướng căn lành lên quả vị Bồ-đề mà được tám thắng pháp đáng vui ấy.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Thiện nam, thiện nữ nào trụ trong pháp Đại thừa thì được tám pháp thù thắng khôn lường.

1. Được vô lượng Phật nhãn.
2. Được vô lượng Thân thông của Như Lai.
3. Được vô lượng giới của Như Lai.
4. Được vô lượng Tam-muội của Như Lai
5. Được vô lượng trí tuệ của Như Lai.
6. Được vô lượng giải thoát của Như Lai.
7. Được vô lượng giải thoát tri kiến của Như Lai.

8. Được hội nhập nhận biết về chỗ ưa thích nơi tâm của hết thầy chúng sinh.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu Thiện nam, thiện nữ nào cúng dường đèn sáng nơi tháp miếu Phật thì được tám pháp thù thắng khôn lường như thế.

Lại nữa, này Tôn giả Xá-lợi-phất! Nếu có chúng sinh nào thấy pháp sư liền nghĩ: “Làm sao để pháp sư luôn giảng nói chỉ dạy pháp Phật? Nên cúng dường dầu đèn cho Pháp sư. Do cúng dường mà pháp sư bố thí đèn pháp.” Nghĩ xong liền đem đèn dâng cúng. Nhờ căn lành mà được tám thứ tư lương (hành trang) khôn lường:

1. Được tư lương là vô lượng chánh niệm.
2. Được tư lương là vô lượng đại trí.
3. Được tư lương là vô lượng tín tâm.
4. Được tư lương là vô lượng tinh tấn
5. Được tư lương là vô lượng đại tuệ.
6. Được tư lương là vô lượng Tam-muội.
7. Được tư lương là vô lượng biện tài.
8. Được tư lương là vô lượng phước đức.

Đồng thời được bốn biện tài và vô ngại tuần tự được Nhất thiết chủng trí.

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Nếu chúng sinh nào thấy người cúng dường trước Đức Như Lai mà khởi tín tâm thanh tịnh, chấp tay, phát tâm tùy hỷ thì nhờ căn lành ấy đạt được tám pháp tăng thượng:

1. Được sắc thân tăng thượng.
2. Được quyền thuộc tăng thượng.
3. Được giới tăng thượng.
4. Được đời sống tăng thượng trong hàng trời, người.
5. Được tín tâm tăng thượng.
6. Được biện tài tăng thượng.
7. Được Thánh đạo tăng thượng.
8. Được đạo quả Vô thượng Chánh đẳng giác.

Xá-lợi-phất! Đó là tám pháp tăng thượng. Này Tôn giả Xá-lợi-

phát! Vì sao đạt được tám pháp tăng thượng ấy?

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Vì Phật có vô lượng giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến. Nếu cúng dường Phật thì đạt được quả báo, lợi ích cũng lại vô lượng.

Đức Thế Tôn muốn lặp lại ý nghĩa trên nên nói kệ:

*Thực hành hạnh xuất ly
Siêng tu giáo pháp Phật
Trừ bỏ chúng ma chết
Như voi phá rừng cây.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tuệ mạng Xá-lợi-phất:

–Có năm pháp rất khó đạt được:

1. Được thân người là khó.
2. Tin thích pháp Phật là khó.
3. Vui thích pháp Phật được xuất gia là khó.
4. Đầy đủ giới tịnh là khó.
5. Dứt hết các lậu là khó.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Các chúng sinh khó đạt được năm pháp này, nhưng các thầy đã đạt được.

Đức Thế Tôn muốn lặp lại ý nghĩa trên để khuyên bảo Tôn giả Xá-lợi-phất và các Tỳ-kheo nên nói kệ:

*Tu pháp bố thí nơi tháp Phật
Vì lợi chúng sinh cầu Bồ-đề
Kẻ trí tu đạo thắng nhân này
Đời đời thường được quả tối thắng.
Sống đời thù thắng trong trời, người
Được các hàng trời kính, cúng dường
Như núi Tu-di không lay động
Ánh sáng soi chiếu khắp mười phương.
Thiên chúng thấy được đều cung kính
Lại được mến yêu sinh lòng tin
Tu pháp cúng dường và khen ngợi
Tất cả đều thường thích gặp.*

Lạ thay Thiên tử tướng phước đức
 Như ánh sáng trời chiếu Phạm cung
 Vị này từng tu những nghiệp gì
 Mà được thân hình sáng rực thế.
 Thấy vậy ai mà không tu thiện
 Và không tu học giới Thánh hiền?
 Bởi lẽ gặp Phật sinh nhàm chán
 Nghe pháp vi diệu lại buông lung?
 Người ấy đời trước ở nhân gian
 Thường dâng cúng đèn nơi tháp Phật
 Thiết lễ cúng dường trong pháp Phật
 Khéo được phước lợi sinh cõi trời.
 Tôi nguyện luôn luôn được thân người
 Phát tịnh tâm tín giáo pháp Phật
 Sống trong Phật đạo không buông lung
 Thà bỏ thân mạng không bỏ pháp.
 Có được người thân thật là khó
 Kẻ ngu vì sao không làm phước
 Hao phí tiền tài không đúng pháp
 Chết thì đọa vào hầm hiểm lớn.
 Thấy trời Vô cấu có oai đức
 Tâm tự hối trách, phát lời nguyện
 Nguyện thường được sinh ở cõi người
 Siêng năng tu tập các phạm hạnh.
 Nguyện lúc lâm chung được tịnh tín
 Ở trong chánh pháp của Như Lai
 Nguyện được chánh niệm, không tán loạn
 Được thấy vô lượng Đức Như Lai.
 Được ngàn ức trời kính, cúng dường
 Vui hưởng thỏa thích cùng Thiên nữ
 Các hàng Thiên nữ đều kính mến
 Thiên nữ trang hoàng vườn vui thú.
 Các trời đem hương đến xông ướp

Tai nghe tất cả các tiếng hay
Vị trời này đi đến nơi đâu
Đều thấy được các sắc thượng diệu.
Những màu sắc ấy thật đáng yêu
Thường không thấy những sắc màu xấu
Lại thường tiếp xúc vật thắng diệu
Đều do đem đèn dăng cúng chùa.
Sau khi bỏ thân, sinh cõi người
Chánh niệm ở trong thai của mẹ
Sinh ra nhớ được việc cõi trời
Oai lực, trí tuệ, không bị mất.
Vị này đã tạo việc như thế
Được làm đại đức Chuyển luân vương
Thân hình, dung mạo, thật đoan nghiêm
Do cúng dường đèn được quả ấy.
Nhờ tu nghiệp này được sống lâu
Luôn trụ thanh tịnh và an lạc
Thân thể không hề bị bệnh đau
Cúng đèn có được quả báo ấy.
Không có nạn vua, nạn oán giặc
Người khác không dám xâm phạm vợ
Không bị kẻ ác gây nhiễu loạn
Do đem đèn sáng cúng dường Phật.
An ổn, giàu có, không lo sợ
Sang cả uy lực, nhiều của báu
Được ngọc anh lạc và vườn rừng
Là nhờ đốt đèn dăng cúng Phật.
Lại được thấy các Đức Thế Tôn
Thấy rồi tâm niệm sinh cung kính
Vì cúng dường Phật bằng tâm hỷ
Bỏ cả ngôi vua để xuất gia.
Trí vô lượng, cứu cánh của Phật
Đầy đủ đức tốt, giáo hóa người

Cúng dường đèn sáng nơi tháp Phật
 Thân hình rực rỡ như đèn chiếu.
 Mắt Mâu-ni trâu chúa thanh tịnh
 Đem đèn soi sáng nơi tháp này
 Đạt được đạo vô lậu, vô thượng
 Thân hình sáng chói chiếu mười phương.
 Thấy bốn chân đế, đủ mười Lục
 Các pháp bất cộng cũng trọn vẹn
 Được mắt thấy khắp thành Thiện thế
 Quả này là do cúng dường đèn.
 Giả sử tất cả các chúng sinh
 Xưa từng cúng dường vô lượng Phật
 Đủ oai đức lớn thấy thật nghĩa
 Ưc kiếp sẽ thành đạo Duyên giác.
 Tất cả thế giới trong mười phương
 Đều bày đèn sáng không hề sót
 Đem những đèn sáng nơi các cõi
 Tín tâm cúng dường cho vị ấy.
 Người thực hành pháp cúng dường này
 Trong vô lượng kiếp thường không dứt
 Nếu đem một đèn dâng cúng Phật
 Được phước vô lượng hơn người trước.
 Dầu đèn nhiều như nước biển cả
 Tim đèn lớn bằng núi Tu-di
 Nếu ai đốt được đèn như thế
 Soi khắp tất cả các thế giới.
 Giữ lòng kính tín thật sâu xa
 Chí nguyện chỉ cầu đạo Duyên giác
 Mười phương đều đặt đèn như thế
 Nhất tâm cung kính mà cúng dường.
 Nếu người phát khởi tâm Bồ-đề
 Tay cầm đuốc đỏ cúng dường Phật
 Người này được phước hơn người kia

*Ta hiểu nghĩa thật nói như thế.
 Tất cả chúng sinh trong mười phương
 Ai nấy đều cúng đủ như trên
 Trải qua vô lượng hằng sa kiếp
 Tâm chí chỉ cầu đạo Duyên giác.
 Nếu người đốt một ngọn đèn sáng
 Hoặc lễ một lạy tháp miếu Phật
 Cầu đạo vô thượng vì chúng sinh
 Phước này nhiều hơn trước vô lượng.
 Khó thấy, khó lường cảnh giới Phật
 Người trí nghe qua sinh hoan hỷ
 Kẻ không tín tâm nghe chẳng vui
 Ma ngu si kia hoại chánh pháp.
 Thật khó chứng được tịnh pháp giới
 Tất cả thế gian chỉ có Phật
 Vì thế các người nên hoan hỷ
 Nên mong cầu được công đức Phật.*

Nghe Đức Phật giảng nói pháp này, Tuệ mạng Xá-lợi-phất...
 cùng vô lượng chúng Trời, Người, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la,
 Ma-hầu-la-già, Nhân Phi nhân đều phát tâm cầu đạo quả Vô thượng
 Bồ-đề, vui mừng khôn xiết, đánh lễ, lui ra.

